

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัว ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านกิจกรรมและการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านบุคลิกภาพ ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านความเป็นอยู่ในครอบครัว และด้านการปรับตัวทางการเรียน/กับสัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค พร้อมทั้งสร้างสมการพยากรณ์สัมฤทธิผลทางการเรียนของนักศึกษาจากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญด้วย ตัวอย่างประชากรคือนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคปกติ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๑ ในมหาวิทยาลัย ๕ แห่ง แบ่งเป็นมหาวิทยาลัยส่วนกลาง ๖ แห่ง ๑๐๘๓ คน และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ๓ แห่ง ๔๔๖ คน รวมตัวอย่างประชากรทั้งหมด ๑๕๒๙ คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจปัญหาที่ดัดแปลงจากแบบสำรวจปัญหามูนีย์ (Mooney Problem Check List) ฟอร์มซี (The College Form) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (Reliability Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation Coefficient) ตัวพยากรณ์ด้วยกัน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ (Correlation Coefficient) ด้วยวิธีของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Method) ค่าความสัมพันธ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างปัญหาส่วนตัวกับคะแนนเฉลี่ยสะสม พร้อมทั้งหากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ เพื่อสร้างสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Equation) ด้วย

ผลการวิจัย

๑. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างกันของตัวพยากรณ์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ มีทั้งในทางบวกและทางลบ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เหล่านี้มีทั้งค่าที่มีนัยสำคัญและไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ พบว่าในนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง ตัวพยากรณ์

ที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการ เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ มีค่าสัมประ-
 สิริสหสัมพันธ์ระหว่าง -.๐๖๒ ถึง -.๑๕๕ ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการ เงิน ด้านกิจกรรมและการบริ-
 การของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการ เข้าสังคม ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และด้านการปรับ
 ทัศนคติทางการ เรียน หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลางที่มีปัญหาส่วนตัวด้านการ เงิน ด้านกิจกรรม
 และการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการ เข้าสังคม ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และด้าน
 การปรับทัศนคติทางการ เรียนน้อย มีสัมฤทธิผลทางการ เรียนสูง หรือนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลางที่มีปัญหา
 ส่วนตัวในด้านทั้ง ๕ มาก มีสัมฤทธิผลทางการ เรียนต่ำ ในนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ตัวพยากรณ์
 ที่มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการ เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ มีค่าสัมประ-
 สิริสหสัมพันธ์ระหว่าง -.๐๕๑ ถึง -.๑๘๒ ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านกิจกรรม
 และการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านความเป็นอยู่ในครอบครัว และ
 ด้านการปรับทัศนคติทางการ เรียน หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ที่มีปัญหาส่วนตัวด้านสุขภาพ
 ด้านการเงิน ด้านกิจกรรมและการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านความ-
 เป็นอยู่ในครอบครัว และด้านการปรับทัศนคติทางการ เรียนน้อย มีสัมฤทธิผลทางการ เรียนสูง หรือนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคที่มีปัญหาส่วนตัวในด้านทั้ง ๖ มาก มีสัมฤทธิผลทางการ เรียนต่ำ

๒. ค่าสัมประ สิริสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างสัมฤทธิผลทางการ เรียนกับปัญหาส่วนตัวทั้ง ๕ ด้าน
 แยกพิจารณาตามมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ได้ค่าสัมประ สิริสหสัมพันธ์พหุคูณ
 ระหว่างตัว เกณฑ์กับตัวพยากรณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ เป็น .๒๒๕๕ และ .๓๐๓๑ หมาย
 ความเป็นอยู่ในครอบครัว และด้านการปรับทัศนคติทางการ เรียนน้อย มีสัมฤทธิผลทางการ เรียนสูง หรือนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคที่มีปัญหาส่วนตัวในด้านทั้ง ๖ มาก มีสัมฤทธิผลทางการ เรียนต่ำ

๓. การค้นหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญจากปัญหาส่วนตัว ๕ ด้าน ในการทำนายสัมฤทธิผล
 ทางการ เรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ปรากฏว่ากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำ-
 คัญในการทำนายสัมฤทธิผลทางการ เรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค
 แยกต่างกันอย่างนี้

นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง กลุ่มตัวพยากรณ์สัมฤทธิผลทางการ เรียนที่มีนัยสำคัญ ได้แก่
 ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับทัศนคติทางการ เรียน ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และด้าน
 อารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน ได้ค่าสัมประ สิริสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัว เกณฑ์กับกลุ่มตัว-

พยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็น .๒๑๒๓ ตัวพยากรณ์ทั้ง ๔ นี้สามารถ
ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลางได้ ร้อยละ
๕.๒๕ ได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐานและในรูปคะแนนดิบ ตามลำดับดังนี้

$$Z_1' = -.2204Z_9 + .1239Z_5 - .1225Z_7 + .0990Z_6$$

$$Y_1' = 2.6964 - .0121X_9 + .0092X_5 - .0074X_7 + .0055X_6$$

นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนที่มีนัยสำคัญ ได้แก่
ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวทางการ เรียน ด้านการเงิน ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด เกี่ยวกับคน
และด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัว เกณฑ์กับกลุ่มตัวพยา
กรณ์ที่มีนัยสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เป็น .๒๗๕๕ ตัวพยากรณ์ทั้ง ๔ ตัวนี้สามารถ
ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคได้ ร้อยละ
๗.๒๑ ได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน และในรูปคะแนนดิบ ตามลำดับดังนี้

$$Z_2' = -.2180Z_9 - .1140Z_2 + .2361Z_6 - .1553Z_7$$

$$Y_2' = 2.7760 - .0108X_9 - .0077X_2 + .0119X_6$$

อภิปรายผล

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักศึกษ
มหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค อยู่ระหว่าง -.๑๕๕ ถึง .๐๐๗ และ -.๑๘๒ ถึง
-.๐๓๗ นับว่าอยู่ในเกณฑ์ต่ำ อาจเนื่องจากปัญหาส่วนตัวทั้ง ๕ ด้านเป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่ง มิใช่
องค์ประกอบทั้งหมดของสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน สัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนอาจเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ
ด้านอื่นๆ เช่น เซวณปัญญา บุคลิกภาพ พฤติกรรม ด้วยก็ได้ซึ่ง เป็นไปตามทฤษฎีตัวประกอบพหุคูณ
(Multiple-Factor Theories) หากได้โดยวิธีการวิเคราะห์ตัวประกอบ (Factor analy-
sis) และเหตุที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์บางค่าต่ำ (r อยู่ระหว่าง -.๐๖๒ ถึง -.๑๘๒) แต่ยังมี

แอน อนาคตชัย, "การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา." แปลโดย ประชุมสุข อชาอรุ่ง และคน
อื่นๆ, กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๘. หน้า ๓๒๐-๓๒๑.

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๑ และ ๐.๕ อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนมาก

ส่วนการวิจัยที่ใช้ปัญหาส่วนตัว ๕ ด้านร่วมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา ปรากฏว่าสามารถใช้ปัญหาส่วนตัวทั้ง ๕ ด้านร่วมกันทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาได้ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณที่ได้มีค่าต่ำ ทั้งในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค อาจเนื่องมาจากตัวพยากรณ์แต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันมาก ซึ่งมีผลให้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง ๕ กับตัวเกณฑ์มีค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็น แม้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจะต่ำแต่ก็มีนัยสำคัญทุกค่า ซึ่งอาจเป็นเพราะตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนมากก็เป็นได้

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ ในการทำนายสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค แยกต่างกันไป คือ มหาวิทยาลัยส่วนกลาง กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านบุคลิกภาพ ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม และด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวทางการเรียน ด้านการเงิน ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตน และด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม เหตุที่ได้กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญ แยกต่างกันในนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค อาจเป็นเพราะ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิกาค้นนั้น โดยส่วนรวมแล้วมีสภาพความเป็นอยู่ต่างกัน นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลางโดยมากไม่ได้หยุดพัก ในขณะที่นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนภูมิกาค้นเกือบทั้งหมดจำเป็นต้องหยุดพัก จึงทำให้กลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และมหาวิทยาลัยส่วนภูมิกาค้นแตกต่างกันไปบ้าง

ข้อเสนอแนะ

๑. จากผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัญหาส่วนตัวทั้ง ๕ ด้านกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิกาค้น มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๑ แสดงว่าปัญหาส่วนตัวทั้ง ๕ ด้านสามารถพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้ และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาส่วนตัวกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิกาค้น

มีค่าในทางลบเกือบทุกค่า โดยเฉพาะค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และ .๐๕ เป็นค่าลบทั้งหมด แสดงว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง ที่มีปัญหาส่วนตัวในด้านการเงิน ด้านกิจกรรมและการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านเพื่อนและการเข้าสังคม ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านการปรับตัวยังการเรียน และนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ที่มีปัญหาส่วนตัวในด้านสุขภาพ ด้านการเงิน ด้านกิจกรรมและการบริการของมหาวิทยาลัย ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านความเป็นอยู่ในครอบครัว ด้านการปรับตัวยังการเรียนมาก จะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ การที่นักศึกษามีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำ อาจเป็นผลทำให้มีการตกชั้นหรือออกกลางคัน ซึ่งเป็นการสูญเสียทางการศึกษา มหาวิทยาลัยควรจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงหน่วยแนะแนวในมหาวิทยาลัย ให้จัดบริการ เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาส่วนตัวด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไป และจากการค้นพบกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ได้แก่ ปัญหาส่วนตัวด้านการปรับตัวยังการเรียน ด้านความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ด้านอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง และด้านบุคลิกภาพ หรือด้านการเงิน ดังนั้นบริการที่ทางมหาวิทยาลัยจะจัดเพื่อช่วยเหลือนักศึกษา ก็ควรจะเน้นเกี่ยวกับด้านเหล่านี้ด้วย

๒. จากการเก็บข้อมูล ทั้งที่ได้คัดแปลงแบบสำรวจโดยพยายามปรับปรุงแก้ไขแล้วก็ตาม ยังพบว่า การใช้ข้อความปฏิเสธในข้อรายการของแบบสำรวจ ทำให้เข้าใจยากก่อให้เกิดการเข้าใจความหมายของข้อรายการผิดไปได้ และการใช้ข้อรายการที่ถามเกี่ยวกับความรู้สึกนั้น ข้อมูลที่ได้ อาจจะไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง เพราะความรู้สึกของนักศึกษาอาจแตกต่างไปจากสภาพความเป็นจริงได้ เช่น กรณีรู้สึกว่ามีเงินในน้อยกว่าเพื่อน ถ้าผู้ตอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ฐานะดี มีเงินในมาก ก็อาจรู้สึกว่าไม่มีปัญหามาก แต่ถ้าผู้ตอบอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ฐานะใกล้เคียงกับตน ความรู้สึกมีปัญหามากอาจจะลดลงเป็น มีปัญหาน้อย หรือไม่มีปัญหาเลยก็ได้ ถ้าจะมีการนำแบบสำรวจฉบับนี้ไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรจะมีการปรับปรุงภาษา และข้อความในข้อรายการให้เข้าใจง่าย และมีความหมายเป็นปรนัยกว่านี้ และถ้าเป็นไปได้ ในการวิจัยครั้งต่อไปควรใช้การเก็บข้อมูลโดยวิธีอื่น เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ ฯลฯ ประกอบด้วย

การเก็บข้อมูลส่วนที่เป็นคะแนนเฉลี่ย ปัญหาที่พบได้แก่ นักศึกษาส่วนมากไม่บอกเลขประจำตัว ทำให้ไม่สามารถใช้เลขประจำตัวไปค้นคะแนนเฉลี่ยสะสมจากแผนทะเบียนได้ จึงต้องใช้คะแนนเฉลี่ย

สะสมตามที่นักศึกษารอกมาในแบบสำรวจ หรือกรณีที่นักศึกษามากเลขประจำตัวแล้ว การชอ็คคุดอก
คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาก็ยังมีปัญหาเนื่องจากแผนกทะเบียนนักศึกษามหาวิทยาลัยบางแห่งไม่ได้
รวบรวมข้อมูลนี้ไว้ บางแห่งไม่ยอมให้ข้อมูลนี้ และบางแห่งให้ข้อมูลที่ล่าสมัย เช่น มีคะแนนเฉลี่ยสะสม
ถึงปีการศึกษาที่ผ่านมาเท่านั้น ดังนั้นหากจะมีการวิจัยโดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นตัวแปรแล้ว ควร
เลือกเฉพาะรายวิชา คือใช้คะแนนสอบของวิชาใดวิชาหนึ่ง และควรให้ตอบควบคู่ไปกับการตอบแบบ
สำรวจด้วย เพื่อให้ได้คะแนนเฉลี่ยที่อยู่ในเกณฑ์เดียวกัน ทำให้สามารถทำนายได้ดียิ่งขึ้น

๓. ควรจะได้มีการศึกษาตัวแปรในองค์ประกอบอื่น ซึ่งอาจจะมีผลต่อการอธิบายความแปร-
ปรวนของสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักศึกษาพร้อมๆ กัน เช่น เชาวน์ปัญญา หรือ ลักษณะนิสัยในการ
เรียน หรือ ความถนัดด้านวิชาการต่างๆ หรือ สภาพแวดล้อม เป็นต้น น่าจะได้ทำการวิจัยในเรื่อง
เดียวกันนี้ในระดับชั้นต่างๆ ทั้งในสถาบันของรัฐและเอกชนด้วย เพื่อจะได้เปรียบเทียบผลการวิจัยว่า
แตกต่างกันเพียงไร

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย